

просвѣщеніе-то на народ-атъ, а найпаче за просвѣщеніе-то на церковный-атъ Клиръ. Негово високопреосвященство, откакъ сѧ рѣкоположи за Аріера, состави Семинарію, и узакони за вѣщы-те священницы да слѣдѣватъ набы-те, кои-то сѧ скопчани съ званіе-то имъ; да сѧ убѣчатъ въ церковный-атъ редъ; да избѣчатъ пѣніе-то церковно, а въ приминѣванѣ-то на уречено-то време за уроцы-те, да сѧ пригѣдѣватъ въ владанѣ-то на жикот-атъ имъ, да е и той сходанъ съ званіе-то имъ, па тогава сѧ рѣкополагатъ за священницы. Кое-то изискѣва и свѣта-та църква; защо то въ священство-то свѣтлость на свѣт-атъ, тѣ зато треба да сѧ просвѣщени, и отъ просвѣщеніе-то имъ да сѧ исполнатъ и словомъ и дѣломъ речите на Хрїста Спасителя: Тако да просвѣтитсѧ свѣтъъ вашъ предъ челоуѣки, яко да видатъ ваша добра дѣла, и прославатъ Отца вашего, иже есть на небесѣхъ. Тапа юще отъ слѣпъ откамъ ученіе-то священникъ, какъ ще да сѧ пасе словесно-то Хрїстово стадо? Какъ ще да проповѣда спасително-то слово Хрїстово? кѣто той самъ не знае! а когато пастыр-атъ незнае, то лесно може челоуѣкъ да представи на себеси, какво ще да мѣ е и стадо-то: какъ укѣдѣдъ безъ проповѣдѣщаго, говори свѣтый Ап. Павелъ. Давно излѣе Всемилоливый Богъ неговѣ-тѣ премѣдрость, на речено-то устроеніе, да поревни и наше-то Българско священство, тѣ да сѧ постави и то въ ученіе порадочно, и въ рѣд-атъ на другы-те наши единовѣрци.